

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

17
N

Ø

R

R

E

I

NR. 3 - 1973 - 65. ÅRGANG

S

BED OG ARBEJD

S

U

M

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

Påske

Påskemorgen, sejersdagen!
Styrtet er nu slange-dragen,
brudt er mørkets fyrstes magt.
Jesus, dødens overvinder,
gravens sten og segl ej binder,
han opstod i strålepragt.

Påskemorgen, sejersdagen!
Romervagten rædselsslagen
falder brat for Himlens hær.
Jesus, som bar tornekransen,
træder frem i guddomsglansen,
nu han kongekronen bær.

Påskemorgen, sejersdagen!
Tændt er lyset på guldstagen
så de faldne slægter kan
vej til faderhjemmet finde,
der hvor Jesus nu er inde,
han, der løste syndens band.

Påskemorgen, sejersdagen!
Den forvandlede Zionsklagen
til en jubel-takkesang;
thi betalt er syndebrøden,
nu der udgang er fra døden,
når er endt vor pilgrimsgang.

Påskemorgen, sejersdagen!
Det for os er hovedsagen,
at ej død har sidste ord,
og at i dødsrigets gemme
Herrens venner ej har hjemme,
men ved Jesu kongebord.

Carlsen Skjødt.

En lærertype

Den værste Terper bar Øgenavnet Bossen, hvilket betyder en Oxe. Ham havde vi, saa sandt jeg er Digter i Danmark, i det Fag Dansk. Og hør nu her – saa fordægtigt skælmsk er livet – ham holdt vi alle grumme meget af. Hans Metode var Derfra og dertil, Gennemhegling, Oversidning, Sæt dig ned, Nul, Trækken i Øret, Ørefigener; han var næsten blind (undtagen for fremspringende Punkter paa den Del af Klassen, der ikke havde Lommer i Bukserne), og naar han læste Vers op for os, var det som Elefantdans paa Eranthis, og dog havde han vore Hjerter (Drenges som Pigers) i sin grove og haarde Haand. Jamen hvorfor dog? Fordi han forlangte noget af os, fordi han gjorde os til Mandfolk, fordi han var strengt retfærdig, og fordi vi havde luret ham af, at der bævede et Hjerte for Skønhed og Ømhed i hans plumpe Kød bag hans bistre Skal. Vi skjalv for hans Timer, Latin og Oldnordisk, puha! det tog lige saa lang Tid at forberede sig i hans Fag som i alle de andre tilsammen: I Mellemskolen havde han endda Religion: »Hvad staar der i det første Johannesbrev, fjerde Kapitel, at Gud er? Naa, det ved du ikke, lille Ven (Hiven i Øre), du har ikke læst paa dine Ting (Klask paa Øre), sæt dig ned; Nul. Der staar »Gud er Kærlighed.« Kan du saa huske det til en anden Gang?»

Kaj Munk.

Jubilæumsindsamlingen

Vi har med tak modtaget: Marie Jensen 23. 100,00 kr.

Den eneste sikre måde at gøre tingene værre end de er, er at sige, at de er værre, end de er.

Citat fra Observer

Laurits Kaag

75 år

D. 25. marts fylder fhv. lærer og forstander ved skolen, Laurits Kaag, 75 år.

Mon ikke mange gamle elever vil sende ham deres hilsen og tak for gerningen her.

Personlig kendte jeg i min ungdom Kaag som forstanderen fra Nr. Nissum, når han kom som taler ved møder i mit hjemsovn.

Nu kender jeg ham som en trofast ven af den skole, som også jeg er kommet til at holde af, og vil gerne benytte lejligheden til at sige en personlig *tak*, fordi du – når lejlighed gives – stadig besøger den gamle skole og viser den – og dens gerning – din interesse.

Ønsket om en festlig dag og mange gode »fremtidsdage« sendes fra os her på skolen.
Ellen og Ths. Mogensen.

— — —
Nedenstående artikel og lille digt af Laurits Kaag var at læse i *Elevebladet* for september 1925.

Storhed - Ydmyghed

Om Knud den Store, død i Nvbr. 1035, en Tid Danmarks, Norges og Englands mægtige Behersker, en af vort Lands bedst begavede Sønner, berettes der mange kønne Træk

i Historien. I en vild og stolt Tidsalder skildres han som en mild og ydmyg Fyrste, der evnede at vinde to Folks Kærlighed.

Et normannisk Digt fortæller, hvorledes han irettesatte sine Hofmænd, da de under en Vandring ved Havets Bred berømmede ham i høje Toner og priste ham som den, *alt* og *alle* maatte bøje sig for og adlyde.

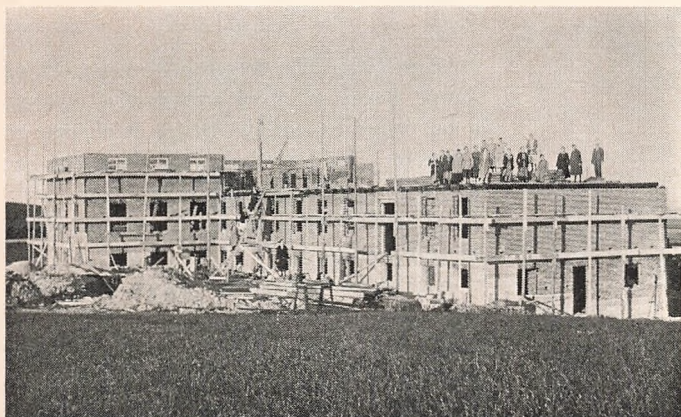
Knud lod en Stol bringe til Stranden, satte sig paa den og sagde: »Hav! jeg befaler dig at lade være at stige højere, og ej at formaste dig til at væde Randen af min Klædning!«

Næppe havde Kongen udtalt Ordene, før en ny Bølge gled frem og overskyllede hans Fødder. Smigrerne stod flove og beskæmmede, men Kongen udbrød:

»Paa ham, som lader Havet stige, skal fast man tro og Lov ham sige. Han er god Drot, jeg en ringe kun, en dødelig Mand, men han lever hver Stund. Alt, som skabtes, lystre hans Ord: han være stedse min Støtte paa Jord.«

Aldrig siden denne Begivenhed bar Knud Kongekrone, fortæller Sagnet, han tog den af og kronede den Korsfæstedes Billede paa Alteret i Canterburys Kirke med den.

Selma Lagerløff lader i Fortællingen »Gudsfreden«, Repræsentantinden for den største og mægtigste Slægt i Sognet, en Enke

Højskolen bygges i 1923, dvs. i Laurits Kaags pionertid.

i Færd med at ordne sin af en Bjørn dræbte Mands Begravelse, sige: »Det tilkommer Ingmarsønnerne at give Folk et godt Eksempel. Det tilkommer os at vise, at vi er ydmyge for Gud.«

☆

Mon ikke her er lidt til Overvejelse for os, der er troende unge i 1925? Mon ikke det tilkommer os »at give Folk et godt Eksempel«, »at vise, at vi er ydmyge for Gud«, og krone Ham, Himlens Kongesøn – selv om det til Tider gaar ud over vor egen Ære og Stolthed. Lad os tænke en lille Smule mindre paa, hvor *andre* bør – og lidt mere paa, hvor *jeg* bør vise Ydmyghed. L. K.

Høstvers

*Hav Tak, o, Gud, at rundelig
du vore Lader fyldte.*

*Hav Tak, at du miskundelig
vort Arbejds Mark forgyldte,
for Solens Smil og Skyens Vand,
for Frugtbarhed i Danmarks Land,
fordi din rige Naade
du lod mod Støvet raade.*

*Vi saa'de Sæd med bange Haab,
saa tit vor Tvivl fik Orde,
du hørte Støvets sagte Raab,
og alting vel du gjorde;
af Kernen spired' grønne Straa,
snart modne Aks vi for os saa,
og nu med Høst i Lade
vi priser dig saa glade.*

*Vi kommer stille til dig hen
med Tak for Høstens Gave
og beder dig vor Frelser-Ven,
at du en Plads vil have
til os i høje Himmelsal,
at vi engang fra Jordens Dal
maa høstes hjem med Glæde
og evig for dig kvæde.*

L. K.

Fremtidsstudier

Først Anders Kr. Andersen – højskoleelev 1973:

»Ude i verdensrummet bliver et nødråb modtaget af et andet solsystems beboede planeter. Dette nødråb har nu lydt igennem deres komplicerede radioapparater i snart to timer. Nogle må være i nød et eller andet sted.

Det er der også – JORDEN.

Mennesket har nu ødelagt sine sidste muligheder for at leve på deres planet – jorden. Man fik ikke gjort noget i tide for at standse den fordærvelse, der foregik. Man var ligeglad, om vandet var sort i stedet for blåt. Man var ligeglad, om horisonten var sort i stedet for blå.

Og nu er det altså sket. Det er ikke længere muligt at eksistere på planeten – jorden.

Nødråbet fra jorden klinger stadigvæk ude i verdensrummet. Det har nu lydt i snart 2½ time, men der er intet at gøre. Jorden er dømt til at gå under. Det er umuligt at leve på jorden, der nu er et osende og stinkende helvede.

Nødråbet har nu lydt i 3 timer. Der bliver længere og længere mellem hvert ord, og pludselig – radioen er tavs.

Menneskets udryddelse af sig selv er tilendebragt – grundigt.«

— — —

Så to bøger, der begge udkom i 1972 på dansk. Begge er uhyre omfangsrige og dyre – og meget væsentlige. Begge er skrevet af eksperter, der kan skrive, så de fleste kan forstå det. Og begge omhandler noget, hvorom vi næsten altid har vidst med sikkerhed, at vi ingenting ved.

Nemlig om fremtiden – og på chokerende vis.

Det chokerende ligger i, at begge bøger hævder, at vi kan vide noget, ikke alt, men kun noget – om fremtiden, hvis vi bare vil

beskæftige os med de negative konsekvenser af den udvikling, som vi har sat igang i en nærmest blind stræben efter materiel sikkerhed – hvis vi vil erkende, at selv acceptable ønsker indebærer negative konsekvenser.

Og hvad kan vi vide? – Ja, kort og godt: at vi saver den gren over, hvorpå vi selv sidder, ovenikøbet i en lykkelig overbevisning om, at drømmen om et materielt paradys snarligt går i opfyldelse. Vi betragter i stadig højere grad os selv som ejere af den jord, hvoraf vi nu engang er betinget, ikke som lejere eller som nogle, der har modtaget en gave, og dette medfører, at vi i næsten uansvarlig rovdrift skænder det, der også skal fungere som miljø for – mennesker, og samtidigt skænder vi i vor stræben efter at få det godt os selv indefra, så vi bliver sterile og umenneskelige i forholdet til hverandre.

Først »Fremtidschok« – skrevet af amerikaneren Alvin Toffler.

Han skriver selv: – Fremtidschok er den svimlende mangel på orientering i tilværelsen, som skyldes fremtidens alt for tidlige ankomst. Det er meget muligt, at denne sygdom vil blive morgendagens mest udbredte. Fremtidschok er et tidsfænomen, et produkt af de stærkt accelererende samfundsændringer.«

Fremtidschok er altså en tilstand, der frembringes, når strømmen af forandringer, der automatisk rammer os i et teknikdomineret samfund, pludselig begynder at virke som et vandfald af forandringer, så vi mister muligheden for at forberede os på forandringerne, idet nye allerede er på vej.

At modtage en forandring, noget nyt i det hele taget, at bearbejde den, at omsætte den, at udnytte den – og endelig selv at omstille sig, tilpasse sig, rodfæste sig i en virkelighed, der indeholder nye momenter – er en proces, der tærer på både fysiske og psykiske kræfter. Rent biologisk kræver den

omgrupperinger af elektriske ladninger og kemiske elementer i hjernecellerne, og hvad så ikke psykisk. Een ting er sikkert: en overbelastning af de evner, der indgår i hele tilpasningsprocessen, kan give både fysiske og psykiske udslag, som er yderst ubehagelige – og yderst farlige.

Mennesket kan gå i chok.

Lad mig bruge et billede hentet ud af virkeligheden.

I marts 1967 døde en 11-årig dreng. Det er der egentlig ikke noget mærkeligt i, skønt det altid er frygteligt, når et menneske dør. Men hører man om dødsårsagen, så bliver man chokeret. Han døde af progeria. Direkte oversat betyder det: fremrykket alder. Symptomerne er senilitet, åreforkalkning, skaldethed, slap og rynket hud o.s.v.

Han døde af alderdom – selvom han kun var 11 år, var han i virkeligheden 90 år. I løbet af 11 år havde han gennemgået en række forandringer i organismen, som det normalt tager 90 år at nå igennem – og så døde han. Da han blev født, lå fremtiden 90 år ude i det fjerne, men 11 år efter havde denne fjerne fremtid rykket sig katastrofalt ind på ham. Fremtiden ankom for tidligt.

Den historiske proces viser, at der uafbrudt sker en forandring i de omgivelser, hvori vi befinder os, forandringer, som vi for det meste selv er årsag til. Noget skiftes uafbrudt ud. Men i dag skiftes der hurtigere ud end nogensinde. Og hastigheden accelererer stærkere og stærkere. Engang var bilen et særsyn. I dag er den ingen sensation. Den er optaget i vor virkelighed. Engang havde vi ikke noget fjernsyn. I dag er det en så fast bestanddel af vor virkelighed, at vi måske kom ud for en alvorlig tilpasningskrise, hvis det pludselig forsvandt. Der er noget symptomatisk i, at vi køber engangsprodukter så stærkt, at vi slet ikke registrerer, at vi kasserer dem og køber nye. Men vi når heller ikke at skabe os et forhold til det, som vi køber, eller til de foran-

dringer, der griber ind i vor tilværelse – når f. eks. ikke at blive glade for det. Vi når kun akkurat at tilpasse os – ikke at forholde os.

Der udvikles uafbrudt noget nyt. Og vi må uafbrudt tilpasse os. Og for at vi kan følge med, må vi tilpasse os hurtigere og hurtigere. Der er nok noget rigtigt i, at vi i løbet af 11 år må tilpasse os en række forandringer, der før i tiden kom flydende ind over menneskene i løbet af 90 år. Om 10 år må vi måske tilpasse os det samme antal forandringer i løbet af 5 år. Kan mennesket holde til det, kun at tilpasse sig og aldrig at mærke indhold rodfæste sig?

Eller rammes vi af sygdommen: fremtidschok?

Så vidt Toffler. Og så den anden bog. Den hedder: »Kun een Jord«. Den er skrevet af Barbara Ward og Rene Dubos og 152 andre og udarbejdet som en »uofficiel rapport« til Miljøkonferencen i Stockholm i 1972.

Den tager sit udgangspunkt i, at menneskets to verdener, biosfæren, som han har arvet, og teknosfæren, som han har skabt, er kommet ud i en dyb konflikt med hinanden. Grunden til denne udvikling ligger i samspillet mellem et stadigt voksende antal mennesker, der alle prøver at udnytte mere og mere energi og flere og flere råmaterialer – og samtidigt har en udpræget tendens til at trække sig tættere og tættere sammen i bymæssige bebyggelser. Det katastrofale er, siger de, at naturens balanceprincipper, der er så dygtigt arrangerede, at menneskeliv er muligt – er ved at komme i uorden på grund af vor voldsomme udnyttelse af naturprodukterne.

Her er et eksempel: Blandt de mange uundværlige funktioner, som atmosfæren omkring os har, er også den, at den sørger for, at de enorme energiudladninger, der kommer fra solen, ikke går direkte igennem og brænder alting af – gør menneskeliv

umuligt. Men det, der er ved at ske, er, at atmosfærens modstandskraft i betydelig grad er forringet af vore forureninger.

Digteren Albert Dam fra Kjellerup skriver et sted, at når en sten falder, så er den uden vilje, fordi den ikke kan lade være med at falde, men vi er ikke sten på alle punkter. Og er det, som om vi ikke anvender muligheden for at stoppe i springet ud i afgrunden – i hvert fald må vi til at indse, at denne »pillen« ved naturens balanceprincipper er noget, der kan få yderst farlige konsekvenser. Ellers får Anders fra Højskolen i Nr. Nissum ret i sin vurdering af perspektiverne.

Og hvor bliver sjælen af, når vi har skændet den i nerverne? Uagtsomt sjæledrab? Ærligt talt: jeg tror ikke, at den forklaring duer. Man kan nu engang ikke malke en haj og bagefter som undskyldning sige: det vidste jeg ikke. *Arne R.*

Glimt - eller siden sidst

Byggeriet skrider langsomt fremad – men vi når nok at få det hele færdigt til 17. juni, således at vi på denne dato kan fejre den officielle indvielse – og dermed indbyde til – at alle ved selvsyn kan se fordele, mangler osv.

Priserne stiger, det har vi også mærket på byggeriet. De afgivne tilbud har fået betydelige forhøjelser på flere områder, men vi håber stadig, at skolen må kunne magte disse.

Drømme, der brister, kender vi alle. Vi havde jo drømt om at bygge depot til hallens inventar og hermed andre herligheder, men det er »slyttet«, til vi ser det afsluttende regnskab for ovennævnte.

Håndboldstævner har vi haft to af i februar måned. Det er en stor fordel, at vi er »selv hjemme«, det giver store transportbesparelser, og eleverne påstår, at de har ingen penge. (Det gør andre også).

Ledere til disse stævner sætter vi selv på –

og flere gange også dommere. Det vil sige, at vor iedertræning bliver bedre og mere effektiv, idet teori og praksis følges ad.

Wolleyboldkampe i 2. div. er også spillet i hallen. Seminariets idrætsklub »Hellas« er så på hjemmebane.

Erhvervspraktik lyder godt, men det giver mange timers ekstra arbejde for lærerstaben. Der skal planlægges. Findes erhvervsfolk, der vil modtage eleverne. Der skal oplyses om de forskellige fag – ja, der skal kort og godt planlægges i mange timer.

10. klasse er ude i 14 dage, 9. og 8. kl. i 8 dage, men disse har forud en erhvervsuge herhjemme på skolen, med besøg på forskellige erhvervsvirksomheder.

Erhvervsvejlederen fra Holstebro er vi stor TAK skyldig. Han hjælper os på mange, mange områder og er her et par dage for at tilrettelægge og afrunde. Det er en god ting, at have en så alsidig person i skolens bestyrelse som K. E. Sørensen.

Højskoleeleverne skal i ugen 10.–17. marts på en interessant rundtur til Berlin, Dresden, Prag, Leipzig, Hamborg, Slesvig. Vi håber på god tur – og godt vejr.

Vort landbrug er et spørgsmål, der kræver sin afgørelse inden årets udgang. Vor forpagtningsperiode udløber til denne tid – og derfor afgørelsens time. En kedelig afgørelse for en gammel landmand. Løvrigt giver en af vore egenavlede kvier godt og vel 24 kg mælk pr. dag. Det gør ondt at skulle sælge en sådan »fremtidsko«.

Kammeratskabsaftenen, arrangeret af Lemvig-kredsen, samlede i febr. måned over 400 betalende gæster. Kredssekretær Bering Petersen talte. 10. kl. under ledelse af lærer Jeppe-sen underholdt. Der var lagt op til en god aften, men den går lidt i stykker, når der ikke er manuel ledelse af sanglegene. Jeg tror, det er en alvorlig fejl at spare denne leder.

Gymnastikforeningen holdt en vellykket opvisning med mange, mange tilskuere. Vi glæder os over dette samarbejde med sognets unge.

Forstandermødet i København havde samlet stor tilslutning. Det var rart at høre, at selv

ministeriet har problemer med at finde de rigtige løsninger – eller også – at det ikke altid er let at gøre det rigtige.

Bibelkurset i oktober er også fastlagt. I kan notere dagene 1.–3. okt. 1973.

Efterårets møderække er fastsat til 29. okt. til 1. nov.

Septemberkursus har d. d. 30 ansøgere, men få tilmeldte. Vi håber på fuldt hus – og på at gamle elever stadig vil være medarbejdere på flere indmeldelser.

Efterskolen er fuldtegnet for 9. kl. skoleåret 1974–75, men der er endnu pladser i 8. og 10. kl.

Kender du til det...

*Kender du til det, at stå alene
midt i hverdagslivets travle jag?
Ingen ser dig – ingen – du er ene.
Hver har nok i sit –idag – idag.*

*Kender du til det – at stå alene,
selv når du vandt sejr i mandedyst?
Når du måtte frem – kun dig alene,
takke – skønt du ikke havde lyst.*

*Kender du til det – at stå alene
midt i venner og bekendtes lag?
Der gik ild af stål – du var så ene –
vennerne – de tav på denne dag.*

*Kender du til det – at stå alene,
se, at andre taler om din sag,
svinger sejrens kranse – du er ene,
tavshed – kæmpe mod at bære nag.*

*Kender du til det – at stå alene,
alt omkring dig styrtet er i grus –
da som lynet – lyset – Gud alene
sendte dig som i et strålebrus.*

*Kender du til det – at stå alene,
bøje dig for Gud i bønnen ned.
Tænk, at du kan gå til ham – for ene
der at finde troens dybe fred.*

Ths. M.

TAK

for de mange gule kuponer, der strømmer ind i disse dage. Til jer, der endnu ikke har fået kontingentet sendt:

Gør det nu – giro 3 62 33.

✧ Højskolepost

Vore møder

4. april: Raunstrup. Ths. M.

18. april: Hvilsom. Ths. M.

Vandremapper på besøg

er altid velkommen her på skolen. Jeg tænker ofte på formændenes vanskeligheder. Som oftest er det efterlysninger, der står om her i bladet, men se nedenstående opfordring.

Vandremappeformænd

tilbydes eller indbydes herved til at sende meddelelse om vandremappers besøg, således at også medlemmer af mappen kan se, at nu passerede bogen vores formand – og en ting mere, at de fra samme årgang, der af en eller anden grund ikke er med, kan se, at deres kammerater stadig holder sammen.

Vandremapper

er gamle elevers fællesbog. – Altså vi opretter en ny overskrift – eller indfører en gammel pany. – Der vil stå

Vandremapper

Tak, om I vil benytte jer deraf.

* Adresseforandringer

1972 Frk. Ingrid Sørensen, Klim,
9690 Fjerritslev.

70–72 Frk. Karen Marie Dalgård, Nr. Nissum
Højskole, 7620 Lemvig.

70–72 Henning Pedersen, c/o. Knud German
Pedersen, Nederhede, 8832 Skals.

70–71 Frk. Rita Sørensen, Anemonevej 31,
7600 Struer.

69–70 Fru Tove Thomsen, Markvænget 22 c,
7700 Thisted.

68–70 Frk. Tove Kristensen, Blå Kors Hjemmet,
Ølsvej 16, 9500 Hobro.

1969 Frk. Anne Marie Dørken, Centralsyge-
huset, 7400 Herning.

68–69 Frk. Bodil Bærentsen. – Fru Bodil Bjerg,
Godthåbsvej 9, 1., 7500 Holstebro.

67–68. Frk. Karen Skalkby Petersen,
Niels Juelsgade 47, 1. tv.,
8200 Århus N.

67–68 Frk. Vivian Vigsø, Centralsygehuset,
7700 Thisted.

67–68 Fru Anni Dunker Pedersen, Anemonevej
23, 7600 Struer.

67–68 Frk. Ellen Clausen. – Fru Ellen Ander-
sen, Herningvej 10, Barde,
7400 Herning.

64–65 Willy Brøgger Kristensen, Agerskov,
7420 Hammerum.

1963 Frk. Bodil Hansen. – Fru Bodil Jedig,
Korneng, 8700 Horsens.

1963 Frk. Hanne Overgård, Østergårdsvej 14,
7490 Aulum.

62–63 Tage Jensen, Møllersvej 16, Hjordkær,
6230 Røde Kro.

1962 Fru Bente Andersen, Uglevang 32, 2. th.,
3450 Allerød.

61–62 Hilmar Bertel, Tilburg Allé 44,
2792 St. Magleby.

1961 Frk. Tove Andersen. – Fru Tove Peder-
sen, Søndergård, 6910 Herborg.

1958 Fru Anmargrethe Larsen, Toftvej 4,
9900 Frederikshavn.

1958 Fru Nete Larsen, V. Lemtorp,
7620 Lemvig.

57–58 Knud Schriver, V. Foldager, Sinding,
7400 Herning.

1956 Børnehavelærer frk. Anna-Lise Porskrog,
Enggårdsgade 38 A, st. th. 49, Kærby,
9000 Aalborg.

48–49 Alfred E. Markussen, Aagade 44,
9620 Aalestrup.

1942 Fru Magda Kragh. – Fru Mary Kragh,
Morsøvej 12, 1., 2720 Vanløse.

38–39 Viggo Pedersen, Seminarievej 38,
Nr. Nissum, 7620 Lemvig.

38–39 Johs. Handberg, Toftgård, Gl. Randers-
vej, 8800 Viborg.

1936 Fru Ella Charlson, Sjørup, 9640 Farsø.

1933 Frk. Magda Dahl, Fousing by,
7600 Struer.

Udgivet af Nr. Nissum Højskoles Elev- og Venne-
forening. – Redigeret af forstander Ths. Mogensen.

CHRISTENSENS BOKTRYKKERI STRUER 25342